ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 19ης Μαρτίου 1992 *

Στην υπόθεση C-84/90,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, Λονδίνο, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Regina

και

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food

ex parte **John James Dent και Mary Astrid Dent,**

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ)764/89 του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ L 84, σ. 2),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Grévisse, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— το ζεύγος Dent, εκπροσωπούμενο από τον Richard Gordon, barrister, ενεργούντα κατ' εντολή του Cartmell Shepherd, solicitor στο Carlisle·

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπουμένη από τη Rosemary Caudwell, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενη από τον Stephen Richards, barrister of Gray's Inn·

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Peter Oliver, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας·

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπηθείσας από τον John Collins, του ζεύγους Dent και της Επιτροπής, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 22ας Οκτωβρίου 1991,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 21ης Φεβρουαρίου 1990, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Μαρτίου 1990, το High Court of Justice, Queen's Bench Division, υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ L 84, σ. 2).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, των συζύγων John James και Mary Astrid Dent, που εκμεταλλεύονται κτηνοτροφική επιχείρηση γαλακτοπαραγωγής, και, αφετέρου, του Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (βρετανικού υπουργείου γεωργίας, αλιείας και τροφίμων), σχετικά με ποσότητα αναφοράς βάσει του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος.

3 Στις 31 Ιανουαρίου 1980, το ζεύγος Dent, που εκμεταλλευόταν τότε από κοινού το αγρόκτημά τους έχοντας συστήσει προσωπική εταιρία κατά το αγγλικό δίκαιο (partnership), ζήτησε να υπαχθεί στο σύστημα μετατροπής που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1078/77, του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεσπίσεως συστήματος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και για τη μετατροπή αγελών βοοειδών γαλακτοπαραγωγής (OJ L 131, σ. 1). Αφού η αίτησή τους έγινε δεκτή, ανέλαβαν την υποχρέωση να παύσουν τις παραδόσεις γάλακτος από την εκμετάλλευσή τους κατά τη διάρκεια περιόδου τεσσάρων ετών, η οποία έληξε στις 30 Απριλίου 1984. Στις 6 Απριλίου 1980, ο υιός τους, Michael James Dent, κατέστη μέλος της εν λόγω οικογενειακής εταιρίας.

4 Μετά τη λήξη της περιόδου μετατροπής, η εταιρία, μέλη της οποίας ήταν το ζεύγος Dent και ο υιός τους, έλαβε ποσότητα αναφοράς γάλακτος ύψους 873 600 λίτρων λόγω «εξαιρετικών δυσχερειών», κατ' εφαρμογή μιας εθνικής νομοθεσίας περί θέσεως σε εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84. Δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως, «τα κράτη μέλη μπορούν (..) να χορηγήσουν στους παραγωγούς που ασκούν το γεωργικό επάγγελμα ως κύρια απασχόληση συμπληρωματική ποσότητα αναφοράς (...)».

5 Μετά την έναρξη της ισχύος του τροποποιητικού κανονισμού 764/89, το ζεύγος Dent έλαβε επιπλέον, κατόπιν αιτήσεως που υπέβαλε ο John James Dent στο όνομα της οικογενειακής εταιρίας, ειδική ποσότητα αναφοράς 965 693 λίτρων δυνάμει του άρθρου 3α του κανονισμού 857/84, όπως αυτό τροποποιήθηκε. Εν τούτοις, αυτή η ποσότητα αναφοράς μειώθηκε κατά τον όγκο της ποσότητας αναφοράς που είχε χορηγηθεί λόγω εξαιρετικών δυσχερειών, σύμφωνα προς την παράγραφο 2, δεύτερο εδάφιο, του άρθρου αυτού, οπότε η πράγματι χορηγηθείσα συμπληρωματική ποσότητα αναφοράς ανήλθε σε 92 093 λίτρα. Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, «σε περίπτωση που ο παραγωγός έλαβε ποσότητα ανα-

φοράς δυνάμει του άρθρου 3, σημεία 1 και 2, ή/και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, η ποσότητα αυτή αφαιρείται από την ειδική ποσότητα αναφοράς που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ».

6 Το ζεύγος Dent αμφισβήτησε την ορθότητα της αποφάσεως με την οποία της χορηγήθηκε ειδική ποσότητα αναφοράς, καθόσον από αυτήν αφαιρέθηκε η ποσότητα αναφοράς που τους είχε χορηγηθεί λόγω εξαιρετικών δυσχερειών.

7 Υπό τις συνθήκες αυτές το High Court of Justice, Queen's Bench Division, επιληφθέν της διαφοράς, ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Πρέπει, κατά την ορθή ερμηνεία του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 3α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984 [το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989], να αφαιρείται από την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής — ειδική ποσότητα αναφοράς ή ποσότητα αναφοράς την οποία έλαβε ο παραγωγός σύμφωνα με διατάξεις εθνικών κανόνων (εν προκειμένω την παράγραφο 17 του παραρτήματος 2 του νόμου Dairy Produce Quotas Regulation 1984), που θεσπίστηκε προς εφαρμογή μόνο του στοιχείου γ και όχι και του στοιχείου β του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 857/84;

2) Πρέπει, κατά την ορθή ερμηνεία του προαναφερθέντος δευτέρου εδαφίου του άρθρου 3α, παράγραφος 2, του κανονισμού 857/84[το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89] και ενόψει του ορισμού του όρου " παραγωγός " στο άρθρο 12, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, όταν χορηγείται ειδική ποσότητα αναφοράς σε δύο άτομα (τα οποία είναι εν προκειμένω σύζυγοι) που διευθύνουν την εκμετάλλευσή τους έχοντας συστήσει εταιρία με τρίτο άτομο (που είναι εν προκειμένω ο υιός τους), να αφαιρείται από την ειδική αυτή ποσότητα αναφοράς ή ποσότητα αναφοράς (ή μέρος αυτής) η οποία χορηγήθηκε για την ίδια εκμετάλλευση και εμπίπτει μεν κατά τα λοιπά στο εν λόγω εδάφιο, πλην όμως χορηγήθηκε στην εταιρία που αυτά τα τρία άτομα έχουν συστήσει; »

8 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι οικείες κοινοτικές διατάξεις, καθώς και η εξέλιξη της διαδικασίας και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του πρώτου ερωτήματος

9 Το πρώτο ερώτημα αφορά στην ουσία το ζήτημα αν το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν ένας παραγωγός έχει λάβει ποσότητα αναφοράς δυνάμει εθνικής διατάξεως που θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού αυτού, όχι όμως το στοιχείο β της ίδιας παραγράφου, αυτή η ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρεθεί από την ειδική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 3α.

10 Συναφώς, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υποστηρίζουν ότι η λέξη « και » στη φράση, « άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ », που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, όπως αυτό τροποποιήθηκε, δεν λειτουργεί ως διαζευκτικός αλλά είναι συμπλεκτικός σύνδεσμος. Επομένως, κατά την άποψη των προσφευγόντων της κύριας δίκης, η εν λόγω μείωση δεν μπορεί να πραγματοποιείται παρά μόνον όταν η οικεία ποσότητα αναφοράς έχει χορηγηθεί συγχρόνως δυνάμει του στοιχείου β και του στοιχείου γ της παραγράφου 1 του άρθρου 4.

11 Αυτή η άποψη δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Όπως ορθά υπογράμμισε η Επιτροπή, ο κανόνας περί απαγορεύσεως των σωρεύσεων του άρθρου 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, έχει ως σκοπό να εμποδίζει τον αδικαιολόγητο πλουτισμό των παραγωγών οι οποίοι, διαφορετικά, θα μπορούσαν να λάβουν δύο ποσότητες αναφοράς για μια και μόνο παραγωγή. Ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτυγχάνεται πλήρως αν η εφαρμογή του κανόνα περί απαγορεύσεως των σωρεύσεων αποκλείεται στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία. Πράγματι, στις περιπτώσεις αυτές, οι παραγωγοί θα μπορούσαν να λάβουν ποσότητα αναφοράς δυνάμει είτε του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β, είτε του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, συγχρόνως δε ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του άρθρου 3α, χωρίς αυτή να μειωθεί, πράγμα το οποίο θα τους παρείχε ένα αδικαιολόγητο πλεονέκτημα, αντίθετο προς τον σκοπό της σχετικής ρυθμίσεως.

12 Επομένως, η αληθής έννοια του άρθρου 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, είναι ότι αφορά συγχρόνως τους παραγωγούς που λαμβάνουν ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β, και εκείνους που λαμβάνουν τέτοια ποσότητα δυνάμει του στοιχείου γ της παραγράφου αυτής. Η λύση αυτή επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο καθόσον η θέση σε εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη και καθόσον η ερμηνεία που υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εμποδίζει την εφαρμογή του κανόνα περί απαγορεύσως των σωρεύσεων στα κράτη μέλη τα οποία, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, επέλεξαν να θέσουν σε εφαρμογή μια μόνο από τις ανωτέρω διατάξεις, εν προκειμένω τη διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ.

13 Για τους λόγους αυτούς, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, έχει την έννοια ότι, όταν ένας παραγωγός έχει λάβει ποσότητα αναφοράς δυνάμει εθνικής διατάξεως που έχει θεσπιστεί για να θέσει σε εφαρμογή το στοιχείο β και όχι το στοιχείο γ του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η εν λόγω ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρεθεί από την ειδική ποσότητα αναφοράς την οποία έλαβε ο παραγωγός βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 3α.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

14 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, το δεύτερο ερώτημα αφορά στην ουσία το ζήτημα αν το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν ποσότητα αναφοράς χορηγείται δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84 σε εταιρία, μέλη της οποίας είναι πλείονα άτομα, και όταν η ειδική ποσότητα αναφοράς χορηγείται δυνάμει του ανωτέρω άρθρου 3α στην ίδια εκμετάλλευση, αλλά σε ορισμένα μέλη της εταιρίας αυτής, η οποία έχει την ιδιότητα του παραγωγού υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, η πρώτη ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρείται εξ ολοκλήρου από τη δεύτερη.

15 Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υποστηρίζουν ότι, εφόσον η ειδική ποσότητα αναφοράς περί της οποίας πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση χορηγήθηκε μόνο στους ίδιους, δηλαδή σε δύο άτομα, ενώ η ποσότητα αναφοράς λόγω εξαιρετικών δυσχερειών χορηγήθηκε στην εταιρία των τριών ατόμων, οι ανωτέρω ποσότητες χορηγήθηκαν σε διαφορετικούς παραγωγούς. Από αυτό προκύπτει, κατά τους προσφεύγοντες της κύριας δίκης, ότι η ποσότητα αναφοράς λόγω εξαιρετικών δυσχερειών δεν πρέπει να αφαιρεθεί από την ειδική ποσότητα αναφοράς. Επικουρικά, το ζεύγος Dent ισχυρίζεται ότι η ανωτέρω μείωση πρέπει να περιοριστεί μόνο στα δύο τρίτα της ποσότητας αναφοράς λόγω εξαιρετικών δυσχερειών, δεδομένου ότι μόνο αυτό το ποσοστό της ανωτέρω ποσότητας αναφοράς αναλογεί στους δικαιούχους της ειδικής ποσότητας αναφοράς.

16 Αντίθετα, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζει ότι η ειδική ποσότητα αναφοράς, αν και χορηγήθηκε ονομαστικά μόνο στους προσφεύγοντες της κύριας δίκης, πρέπει να θεωρηθεί ότι ανήκει, κατά νόμο, στην αποτελούμενη από τρία άτομα εταιρία που εκμεταλλευόταν το αγρόκτημα κατά τον χρόνο της χορηγήσεως. Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν υποτεθεί ότι οι δύο ποσότητες χορηγήθηκαν σε διαφορετικούς παραγωγούς, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζει ότι, εφόσον η εν λόγω εκμετάλλευση ανήκε στην ίδια ομάδα ατόμων κατά τον χρόνο της χορηγήσεως τόσο της ποσότητας αναφοράς λόγω εξαιρετικών δυσχερειών όσο και της ειδικής ποσότητας αναφοράς, το σύνολο της πρώτης ποσότητας πρέπει να αφαιρεθεί από τη δεύτερη.

17 Η άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου πρέπει να γίνει δεκτή κατ' ουσίαν. Πράγματι, το σύστημα της συμπληρωματικής εισφοράς στηρίζεται στην αρχή κατά την οποία οι ποσότητες αναφοράς χορηγούνται στους παραγωγούς, δηλαδή, λαμβανομένων υπόψη των ορισμών του άρθρου 12, στοιχεία γ και δ, του κανονισμού 857/84, στο άτομο ή στην ομάδα ατόμων που διαχειρίζεται την οικεία εκμετάλλευση κατά συγκεκριμένο χρόνο.

18 Η αρχή αυτή, που στηρίζεται ιδίως στον τιθέμενο στο άρθρο 7 του κανονισμού 857/84 κανόνα, κατά τον οποίο, σε περίπτωση που αλλάξει ο παραγωγός, η ποσότητα αναφοράς της εκμεταλλεύσεως μεταβιβάζεται στο άτομο ή την ομάδα ατόμων που

αναλαμβάνει την εκμετάλλευση, προϋποθέτει ότι ο κανόνας περί απαγορεύσεως των σωρεύσεων του άρθρου 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο παραγωγός που διαχειρίζεται την εκμετάλλευση κατά τον χρόνο της χορηγήσεως ειδικής ποσότητας αναφοράς δυνάμει του άρθρου 3α είχε λάβει προηγουμένως για την εκμετάλλευση αυτή ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο γ.

19 Επομένως, ο ανωτέρω κανόνας περί απαγορεύσεως των σωρεύσεων ισχύει ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία επέρχεται μεταβολή στη σύνθεση μιας προσωπικής εταιρίας, όταν η εν λόγω εκμετάλλευση διοικείται από την εταιρία αυτή, η οποία έχει την ιδιότητα του παραγωγού υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84 τόσο κατά τον χρόνο χορηγήσεως της ποσότητας αναφοράς δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, όσο και κατά τη χορήγηση της ειδικής ποσότητας αναφοράς δυνάμει του άρθρου 3α.

20 Κατά μείζονα λόγο, από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η ισχύς του κανόνα περί απαγορεύσεως των σωρεύσεων του άρθρου 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι μια ειδική ποσότητα αναφοράς χορηγήθηκε κατά λάθος σε ορισμένα μόνο μέλη μιας προσωπικής εταιρίας, η οποία είναι ο παραγωγός υπό την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, ενώ, δυνάμει των ανωτέρω κριτηρίων η εν λόγω ποσότητα έπρεπε να χορηγηθεί στην εταιρία αυτή καθαυτή.

21 Για τους λόγους αυτούς, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, έχει την έννοια ότι, όταν έχει χορηγηθεί ποσότητα αναφοράς, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, σε εταιρία μέλη της οποίας είναι πλείονα πρόσωπα, ενώ παράλληλα έχει χορηγηθεί ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 3α για την ίδια μεν εκμετάλλευση, αλλά σε ορισμένους μόνον εταίρους της εταιρίας αυτής, η οποία έχει την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, η πρώτη ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρεθεί ολόκληρη από τη δεύτερη.

Επί των δικαστικών εξόδων

22 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το High Court, Queen's Bench Division, με Διάταξη της 21ης Φεβρουαρίου 1990,

αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, έχει την έννοια ότι, όταν ένας παραγωγός έχει λάβει ποσότητα αναφοράς δυνάμει εθνικής διατάξεως που έχει θεσπιστεί για να θέσει σε εφαρμογή το στοιχείο β και όχι το στοιχείο γ του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η εν λόγω ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρεθεί από την ειδική ποσότητα αναφοράς την οποία έλαβε ο παραγωγός βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 3α.

2) Το άρθρο 3α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, έχει την έννοια ότι, όταν έχει χορηγηθεί ποσότητα αναφοράς, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 857/84, σε εταιρία μέλη της οποίας είναι πλείονα πρόσωπα, ενώ παράλληλα έχει χορηγηθεί ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 3α για την ίδια μεν εκμετάλλευση, αλλά σε ορισμένους μόνον εταίρους της εταιρίας αυτής, η οποία έχει την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 12, στοιχείο γ,

του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, η πρώτη ποσότητα αναφοράς πρέπει να αφαιρεθεί ολόκληρη από τη δεύτερη.

Grévisse Moitinho de Almeida Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαρτίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

F. Grévisse